

Walter Stempell,
Monasterkanto

tradukita de Manfred Retzlaff

Kara urbo en tilia
Kron', ornam' de Vestfali',
Metu sur remparo via
Vian urb-standardon vi.
Brilu ĉiam kun fiero,
Ardu la tilio-flor';
Restis juna, Monastero,
Via rebaptista kor'.

La zigzagaj dom-frontonoj,
Freŝa rido de knabin',
Krome sonorilaj sonoj,
Tio bone rimas sin.
Sonas inter la urb-muroj
Rido kaj mallaŭta kri',
Brilas la malnovaj turoj,
Ofte vidis tion ĉi.

Kiam jen en lun-radio
Lumas la urb-katedral',
Fantomadas kaŝe io
Tra l' malnova urbo-hal'.
Dum disput' de l' kontrahentoj³
Batas la horlog' de l' tur',
Gaje kantas la studentoj:
"Gaudeamas igitur".

Kaj studentoj jen promenas,
Indaj pastroj en ornat',
Ankaŭ belaj inoj venas
Al la universitat'.
Malgraŭ grizo kapharara
Daŭre restas juna ĝi,
Tiu muzoplana kara
Aŭro de l' akademi'.

...

³aŭ:

Dum disput' de l' kontrahentoj
Aŭdas horlog-baton ni,
Gaje kantas la studentoj:
"Ĝoju ni pro tio ĉi".

La vorto "kontrahento" estu studenta esprimo, kiu signifas "kontraŭulo en disputo", laŭ la germana, latin-devena, esprimo "Kontrahent".

Walter Stempell,
Münsterlied

Liebe Stadt im Lindenkranze,
Roter Erde schönste Zier,
Pflanz auf deiner höchsten Schanze
Auf das stolze Stadtpanier.
Glüht, ihr Linden, glänzt, ihr Türme,
Hoffnung heischend himmelwärts;
Jung blieb, Münster, trotz der Stürme
Doch dein Wiedertäuferherz.

Alter Giebel Zickzackreihe,
Frischer Jugend Übermut,
Dazu Sonntagssonnenweihe;
Ach, wie reimt sich das so gut!
Blonde Köpfe, bunte Mützen,
Kecke Worte, leiser Schrei,
Und die alten Türme blitzen,
Waren schon so oft dabei.

Wenn Lambertis weiße Streben
Glitzern in des Mondes Strahl,
Geistert ein gespenstig Weben
durch den alten Friedenssaal.
In den Streit der Kontrahenten
Schlägt ein donnernd Eins die Uhr.
Draußen singen die Studenten:
"Gaudeamus igitur".

Frische Burschen, würd'ge Pater
Und manch blondes Mägdelein
Wandern hin zur Alma Mater,
Deiner Krone Edelstein.
Bunter Sinn und graue Haare,
Aller Musen Musica;
Ewig junge, ewig klare
Aura academica.

...

Monastero, urbo bela,
 Floru ĉiam kun kreskem';
 Kiu nomis vin malhela,
 Estis malhelulo mem.
 Via sonoril-sonado,
 de l' virinoj la belec',
 Gaja la student-kantado,
 Daŭru ĝi en estontec'!

Kiu ne kun Monastera
 Knabineto iris tra
 Tiu urbo, ano vera
 De la urb' ne estis ja.
 Kiu ne en Monastero
 Trinkis glason da bier',
 Tiu estis ja en vero
 ne student' en Monaster'.

*Traduko de la Germana poemo "Münsterlied" de
 WALTER STEMPELL (†1938) en Esperanton de
 MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04).*

Arg-295-598 (2005-02-21 10:29:43)

Darum: Heil dir, altes Münster,
 Blüh und wachse immerdar;
 Wer dich jemals nannte finster,
 Selbst ein 'vir obscurus' war.⁴
 Deiner Glocken helles Klingen,
 Deiner Frauen holdes Bild,
 Deiner Burschen frohes Singen
 Mehr als tausend Jahre gilt.

Wer noch nie ins Aug' geschauet
 Münsterischen Mägdelein,
 Wer die Schilder nie geklauet,
 Kann kein Münsteraner sein.
 Wer den Stuhlmacher'schen Tropfen
 Und den Bullenkopp nicht kennt,
 Und des Pinkus Müller's Hopfen,
 War in Münster nie Student.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas WALTER STEMPELL (†1938).

Arg-295-597 (2012-11-29 23:06:35)

Zu finden ist das Lied im Internetz auch unter <http://www.musicanet.org/robokopp/Lieder/liebstad.html>. Es ist zu singen nach der von dem deutschen Komponisten Otto Lob (1837 - 1911) für das Studentenlied "Heidelberg, du Jugendbrunnen" verfassten Melodie.

⁴Nach einer Abschrift des Liedes aus dem Jahre 1953/1954 lautet die Zeile: 'Selbst ein Jammerlappen war'. Die lateinischen Worte "vir obscurus" bedeuten: ein finsterner Kerl. Das Wort 'Jammerlappen' passt zwar im Versmaß, entspricht aber nicht ganz dem Urtext. Man könnte daher vielleicht, um die Zeile zu verdeutschen, besser sagen: "Selbst ein finsterner Bursche war". Manfred Retzlaff, 12.02.2005.